

Súd: Okresný súd Lučenec
Spisová značka: 6Pc/5/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6620201702
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslava Gederová
ECLI: ECLI:SK:OSLC:2020:6620201702.3

Rozhodnutie

Okresný súd Lučenec pred sudkyňou JUDr. Jaroslavou Gederovou v právnej veci navrhovateľa: G. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. XX proti osobe povinnej platiť výživné: D. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. XX, zastúpenej advokátom: JUDr. Jánom Sitarčíkom, so sídlom Dr. Herza 20, Lučenec o návrhu na určenie výživného na rozvedeného manžela takto

rozhodol:

B.. D. E., nar. XX.XX.XXXX je p o v i n n á prispievať na výživu navrhovateľa G. E., nar. XX.XX.XXXX výživným vo výške 60,95 Eur mesačne vždy do 15 dňa toho ktorého mesiaca vopred počnúc právoplatnosťou rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti súd návrh z a m i e t a .

III. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Dňa 17.04.2020 bol tunajšiemu súdu doručený návrh navrhovateľa, ktorým sa domáhal určenia príspevku na výživu rozvedeného manžela. Svoj návrh odôvodnil tým, že je invalidným dôchodcom a jeho príjmom je invalidný dôchodok vo výške 148,40 Eur. Je to jeho jediný príjem, vzhľadom na jeho nepriaznivý zdravotný stav. Nie je schopný si zabezpečiť iný príjem vlastnou prácou. Je bezpodielovým spoluvlastníkom rodinného domu č. XX v Obci L. a nevlastní žiaden iný nehnuteľný majetok okrem podielu v urbáre, odkiaľ dostáva drevo a má dve motorové vozidlá značky H. I. rok výroby XXXX a XXXX. Úspory nemá. Žalobca je invalidným dôchodcom s poklesom schopnosti 45% od roku 2010. Napriek tomu pracoval počas trvania manželstva ako SZČO - ťažba a približovanie dreva. Za trvania manželstva si kúpili s manželkou najprv byt v R. R., neskôr sa presťahovali do Obce L., kde z výťažku predaja bytu zakúpili rodinný dom. Do rekonštrukcie rodinného domu investovali spoločné úspory, pričom žalobca spláca v súčasnosti úver, ktorý bol použitý na rekonštrukciu kúrenia v rodinnom dome. Žalovaná pracovala za trvania manželstva ako SZČO - maloobchodná prevádzka potravín v L., neskôr od roku 2010 začala pracovať ako opatrovatelka v Rakúsku. Do rozvodu ako aj po rozvode žijú účastníci v spoločnej domácnosti v Obci L.. Žalovaná chodí na dvojtýždňové turnusy za prácou do Rakúska. Mesačnými výdajmi navrhovateľa je splátka úveru na rekonštrukciu kúrenie vo výške 65,34 Eur + 22,72 Eur, telefón žalobcu, ktorý platí spolu so žalobkyňou vo výške 32,01 Eur, pevná linka vo výške 20,-- Eur, inkaso v rodinnom dome vo výške 121,64 Eur, drevo na vykurovanie vo výške 1.200,--Eur, lieky vo výške 10,--Eur, strava vo výške 150,--Eur, odev, obuv, drogeria sú obmedzované na minimum. Keďže navrhovateľ je ťažko zdravotne postihnutý a trpí na žalúdočné vredy, vysunuté platničky, zníženú pohyblivosť pravej ruky, nemá možnosť si zabezpečiť iný príjem. Čo sa týka príjmu osoby povinnej platiť výživné, tak má vedomosť, že v roku 2019 mala príjem vo výške 700,--Eur mesačne. Vyživovaciu povinnosť k maloletým deťom nemajú, pretože sú už plnoleté a samostatné.

2. Vo veci bolo dňa 22.06.2020 nariadené pojednávanie, ktorého sa zúčastnil navrhovateľ, právny zástupca osoby povinnej platiť výživné. Neprítomná bola osoba povinná platiť výživné. Súd preto rozhodol, že bude pojednávať v neprítomnosti osoby povinnej platiť výživné.

3. Navrhovateľ na pojednávaní uviedol, že potom, čo sa s manželkou rozviedli, tak platí sumu 98,--Eur na pôžičku a internet. Pôžička bola na ústredné kúrenie, ktoré si robili v dome. Hospodária oddelene a zároveň si navrhovateľ platí sám telefón vo výške 32,01 Eur. Osoba povinná platiť výživné platí inkaso a pevnú linku. Úver bol zobratý na ústredné kúrenie vo výške 5.000,--Eur pričom sa s osobou povinnou platiť výživné dohodol, že mu na úver bude prispievať sumou 100,--Eur mesačne. Uvedený úver však splácal sám. Z urbáru má peniaze vo výške asi 150,--Eur až 200,--Eur ročne. Drevo z urbáru nedostáva, ale si ho kupuje sám. Pokiaľ ide o sumu 1.200,--Eur na vykurovanie, tak túto platili minulého roku tak, že 300,--Eur zaplatil syn, 300,--Eur dcéra, manželka dala 140,--Eur a platila dopravu, on zaplatil 600,--Eur. V spoločnej domácnosti býva spolu so svojou bývalou manželkou a synom. Zároveň uviedol, že spoločné náklady na domácnosť predstavujú sumu 240,--Eur, pričom sa dohodli, že túto budú platiť na tretiny každý po 80,--Eur. Syn je takisto invalidným dôchodcom, jeho príjem je vo výške 130,--Eur, niekedy chodí aj na brigády. Navrhovateľ má problémy s platničkami v krížovej oblasti, tieto nie je možné operovať, resp. to neodporúčajú a z daného dôvodu musí užívať aj lieky proti bolesti a to Tralgit a Tramal podľa potreby. Invalidným dôchodcom je od obdobia, čo ukončil živnosť. Popri poberaní invalidného dôchodku dlhé roky pracoval ako vrátnik na družstve, ktoré sa neskôr rozpadlo. Je to asi 3 až 4 roky dozadu. Hľadal si robotu, ale vzhľadom na vysokú nezamestnanosť a na jeho vek si ju nemohol zohnať aj s poukazom na jeho zdravotný stav. Uviedol, že je vlastníkom dvoch motorových vozidiel, jeden je rok výroby XXXX ide o H. I. B. a druhý rok XXXX ide o H. I. B., za ktoré platí aj poisťky vo výške 20,--Eur mesačne. Jedno z uvedených vozidiel je nabúrané, je u kamaráta v servise, druhé používa. Hodnota starého auta je asi 150,--Eur. Má ukončenú strednú poľnohospodársku školu s maturitou odbor zootechnik. Na úrade práce nie je evidovaný odkedy sa stal invalidným dôchodcom, lebo mu povedali že za neho platí štát, že nemá význam byť evidovaný na úrade. Takisto mu vraveli, že s jeho zdravotným stavom je zbytočné sa chodiť hlásiť. Ďalej uviedol, že chová andulky, mačky, psy a korytnačky. Čo sa týka psov, ide o 8 ročnú suku, ktorá už nebude mať žiadne šteňatá a 5 ročnú suku, ktorá mala za uvedené obdobie 2 vrhy. Takisto vlastní asi 100 anduliek, ich výkupná hodnota je 1,20 Eur za kus, rozely pestré, ktorých výkupná hodnota je 20,--Eur za kus a 4 kusy Alexandrov, ich výkupná hodnota je 40,--Eur za kus. Bol sa informovať aj na sociálnej poisťovni ohľadom pomoci v hmotnej núdzi, kde mu bolo povedané, že by mu doplácali len sumu 12,--Eur k invalidnému dôchodku, zatiaľ to ešte neriešil. Uviedol, že nie je pravdou, že osoba povinná platiť výživné má pôžičky vo výške 21,--Eur a 400,--Eur. Pokiaľ ide o jej výdavky súvisiace s prepravou do zamestnania a späť, tie hradí rodina, ktorej je osoba povinná platiť výživné zamestnaná. Jeho invalidita bola pred dvoma rokmi opätovne posudzovaná, pričom bola deklarovaná invalidita na 45%. Výdavky súvisiace s elektrinou, vodným a stočným hradia všetci traja, nielen bývalá manželka. Koncesionárske poplatky sú zahrnuté v inkase a pokiaľ ide o skylink ten sa neplatí mesačne, ale ide o ročný poplatok za kartu. Navrhovateľ má za to, že pokiaľ osoba povinná platiť výživné zarába sumu 1.100,--Eur, jej náklady sú len vo výške 300,--Eur, tak má 700,--Eur na náhradu svojich potrieb.

4. Právny zástupca osoby povinnej platiť výživné na pojednávaní uviedol, že navrhovateľ je invalidný na 45%, zároveň má dosiahnuté stredoškolské odborné vzdelanie v oblasti poľnohospodárstva, teda je schopný vzhľadom na svoje možnosti a schopnosti si sám zabezpečiť svoje základné životné potreby. Jeho invalidita je z dôvodu problémov na chrbtici, čo pri dnešnej situácii v sociálnej poisťovni nie je dôvodom na priznanie invalidity. Ďalej poukázal na to, že osoba povinná platiť výživné nemá dostatočné množstvo finančných prostriedkov na to, aby zabezpečovala potreby svojho bývalého manžela, keďže sama má vysoké náklady. Jej príjem je v súčasnosti vo výške 1.134,--Eur. Od júla 2019 zarábala sumu 980,--Eur. Medzi jej výdavky patrí príspevok na zdravotné poistenie za 3 mesiace v sume 800,--Eur, príspevok do komory opatrovateliek v Rakúsku vo výške 210,--Eur, má dve pôžičky vo výške 210,--Eur a vo výške 400,--Eur, za telefón - Orange platí sumu 40,--Eur, platí elektrinu vo výške 121,64 Eur, vodné a stočné vo výške 26,15 Eur, za drevo zaplatila sumu 260,--Eur. Počas mimoriadnej situácie, keď sa vracala z Rakúskej republiky, tak bola aj v karanténe, kde mala náklady vo výške 93,71 Eur. Za predchádzajúci rok zaplatila koncesionárske poplatky v sume 127,14 Eur. Za skylink platí mesačne sumu 69,90 Eur, rovnako platí prepravu do Viedne a späť. Má náklady ešte na ošatenie, obuv, kozmetiku a hygienické potreby. Poukázal na to, že navrhovateľ chová tri psy, z toho sú dve suky, pričom z vrhov predáva šteňatá, zároveň chová aj vtáky. S chovom uvedených zvierat sú spojené aj vysoké výdavky minimálne vo výške 100,--Eur mesačne. Taktiež poukázal na to, že navrhovateľ nie je evidovaný ako

uchádzač o zamestnanie a neprejavuje ani snahu zamestnať sa. Osoba povinná platiť výživné dáva v súčasnosti navrhovateľovi sumu 80,--Eur na domácnosť. Taktiež poukázal na to, že navrhovateľ je liečený alkoholik. Majú za to, že navrhovateľ je schopný zamestnať sa, nemusí sa zamestnať v okolí D., ale môže za zamestnaním vycestovať poprípade ísť aj do zahraničia. Navrhovateľ zúžitkováva spoločné priestory rodinného domu sám, pretože osoba povinná platiť výživné trávi polovicu svojho času mimo domu. Poukázal na to, že iniciátorom samotného rozvodu bol navrhovateľ.

5. Ďalšie pojednávanie sa konalo dňa 13.07.2020 ktorého sa zúčastnil navrhovateľ, osoba povinná platiť výživné ako aj jej právny zástupca.

6. Navrhovateľ na pojednávaní uviedol, že má úver vo výške 65,34 Eur a suma 22,72 Eur je poistenie, ktoré si musel zobrať, aby mu úver bol poskytnutý. Taktiež platí internet vo výške 8,--Eur. Podľa jeho výpočtov je príjem osoby povinnej platiť výživné vo výške 1.108,--Eur v hrubom. Odvody má vo výške 230,--Eur mesačne + 20,--Eur na deň do komory opatrovateliek. Potom uhradza telefón vo výške 20,--Eur a náklady na domácnosť vo výške 80,--Eur, čiže zostatok jej príjmu je 750,--Eur. Suma 240,--Eur, ktoré uvádzal ako náklady spojené s užívaním bytu predstavujú náklady na inkaso vo výške 120,--Eur, 20,--Eur za pevnú linku a úver, ktorý je približne vo výške 100,--Eur. Podľa navrhovateľa pri určovaní výšky výživného nemožno vychádzať len z daňového priznania, ktoré predložila bývalá manželka, keďže na jej účet príde suma 1.100,--Eur a teda treba vychádzať z danej sumy. Je pravdou, že syn odišiel zo spoločnej domácnosti a teda náklady na vedenie spoločnej domácnosti musia spolu s osobou povinnou platiť výživné a hradiť v rovnakej čiastke v sume 120,--Eur. Pokiaľ ide o auto, to je čiastočne opravené, je pojazdné. Pokiaľ ide o psy, tieto netýra. Keď ide preč, tak ich ráno vybehá, dá im čistú vodu a večer sa vráti. Jeden deň do týždňa majú hladovku. Pokiaľ ide o Alexandra veľkého tak on videl na bazoši Alexandra aj za 500,--Eur, avšak on má iba základný druh, kde je výkupná hodnota len vo výške 40,--Eur. On ich kupoval za drahšie, nakoľko boli už jednoročné avšak páriť sa budú môcť až po 3 rokoch. On by nemohol vykonávať prácu šoféra v kuriérskej spoločnosti, pretože podľa informácií, ktoré má od kamaráta je potrebné sedieť v aute aj 12 hodín, čo on nezvláda.

7. Osoba povinná platiť výživné na pojednávaní uviedla, že nie je pravdou že zarába sumu 1.100,--Eur mesačne. V Rakúskej republike to funguje tak, že koncom roka všetky výplatné pásky odovzdá daňovému úradu, ktorý v marci vydá potvrdenie o čistom príjme. V roku 2019 mala príjem vo výške 7.486,03 Eur, čo vychádza na mesiac približne 620,--Eur až 625,--Eur. Podľa jej informácií navrhovateľ zobral úver len vo výške 3.000,--Eur. Takisto uviedla, že za drevo zaplatila sumu 280,--Eur, čiže 140,--Eur + dopravu. Tiež poukázala na rozpor v tvrdeniach navrhovateľa, keď tento nemohol zaplatiť sumu 600,--Eur, keďže po sčítaní všetkých navrhovateľom uvádzaných súm by išlo o sumu 1.500,--Eur resp. 1.600,--Eur a nie sumu 1.200,--Eur. Uviedla, že od júna nežije v spoločnej domácnosti ich syn, ktorý odišiel z domu. Nevie z čoho žil navrhovateľ v čase, keď mu nebol vyplácaný invalidný dôchodok t.j. v roku 2015 a 2016, keď všetky náklady na domácnosť uhrádzal sám. Navrhovateľ v minulosti pracoval brigádne na vrátnici, na túto brigádu nechodil pravidelne, len vtedy, keď ho zamestnávateľ o to požiadal. Niekedy sa stávalo že išiel raz alebo dvakrát do mesiaca. Bolo aj obdobie, keď napríklad 3 mesiace nešiel. Brigáda bola vo Veľkom Krtíši pričom vedel zarobiť približne 20,--Eur. Potvrdila, že navrhovateľ má 2 motorové vozidlá, za ktoré neplatí poisťku vo výške 20,--Eur mesačne, ale štvrťročne vo výške 36,--Eur a 38,--Eur čiže približne 70,--Eur. Takisto uviedla, že auto, ktoré bolo nabúrané je už opravené a je plne funkčné. Krmivo pre mačky kupuje ona, resp. dcéra. Pokiaľ ide o hodnotu Alexandra malého, tak na bazoši sa cena pohybuje od 150,--Eur do 300,--Eur. Taktiež uviedla, že má vedomosť o tom, že navrhovateľ chodí pracovať na čierno a to píliť drevo alebo kosiť. Telefón, ktorý uvádzal žalobca že platia rovnakým dielom vo výške 32,01 Eur platí len sama. Uviedla, že navrhovateľ by mohol robiť prácu týkajúcu sa rozvozu tovaru v kuriérskej spoločnosti, kde by si vedel zabezpečiť slušný príjem.

8. Právny zástupca osoby povinnej platiť výživné na pojednávaní uviedol, že má pochybnosti o invalidite navrhovateľa. Taktiež pokiaľ navrhovateľ vykonáva ťažké manuálne práce ako pílenie dreva, tak nie je ťažko zdravotne postihnutý ako uviedol. Pokiaľ ide o rozvod, tak navrhovateľ už pri rozvode musel si byť vedomý toho, že nebude mať finančné prostriedky a už do rozvodu išiel s tým, že bude požadovať príspevok na výživu rozvedeného manžela.

9. Dňa 07.09.2020 bolo súdu doručené vyjadrenie osoby povinnej platiť výživné, v ktorom uviedla, že navrhovateľ je invalidným dôchodcom vo výške 45% z dôvodu ochorenia chrbtice. Podľa nej je zaujímavé, že uchádzačov o invalidný dôchodok sociálna poisťovňa s takouto diagnózou neuznáva.

Jeho zdravotný stav mu nebráni v tom, aby sa zamestnal a mal príjem z pracovnej činnosti. Je absolventom strednej poľnohospodársko-technickej školy s maturitou a má možnosť na zamestnanie v širokej škále zamestnaní a to odbornej práce v poľnohospodárstve, tak aj v administratíve alebo v jednoduchších profesiách, ktoré si nevyžadujú odbornú kvalifikáciu a vzdelanie. Navrhovateľ bol živnostníkom, svoju živnosť ukončil v roku 2007 z dôvodov, že v roku 2008 požiadal o invalidný dôchodok, ktorý mu bol priznaný vo výške 45%, čo v súčasnej dobe predstavuje sumu 144,10 Eur. Od uvedenej doby navrhovateľ nebol uchádzačom o zamestnanie, ani sa o zamestnanie nezaujímal. Osoba povinná platiť výživné pracuje ako živnostníčka, je registrovaná v Rakúskej republike. Platí odvody do sociálnej poisťovne, ako aj zdravotnej poisťovne. Jej hrubý príjem v roku 2019 bol vo výške 830,--Eur, od augusta 2019 sa zvýšila jej mesačná odmena na sumu 1.134,--Eur a to z dôvodu veku opatrovanej a zhoršenia jej zdravotného stavu. Súčasný príjem navrhovateľky od januára do júna 2020 bol vo výške 5.920,--Eur, od ktorého je potrebné odpočítať odvody za mesiac január až jún vo výške 2.100,--Eur, poplatok agentúre za január až jún vo výške 350,--Eur, drevo na kúrenie vo výške 260,--Eur, pôžičku za január až jún vo výške 896,--Eur, inkaso v sume 62,--Eur x 6 = 372,--Eur, pôžičku vo výške 50,--Eur x 6 = 300,--Eur, telefón mesačne 30,--Eur x 6 = 180,--Eur, pôžička na strechu 200,--Eur x 6 = 1.200,--Eur. Osoba povinná platiť výživné má tak celkové náklady vo výške 5.658,--Eur. Po odpočítaní nákladov jej ostáva suma 222,--Eur t.j. suma 43,66 Eur mesačne, z ktorej musí hradiť osobné náklady na živobytie a to za oblečenie v období január až jún zaplatila sumu 50,--Eur, za obuv v období január až jún zaplatila sumu 35,--Eur, za hygienické potreby v období január až jún zaplatila sumu 150,--Eur, za kultúrne potreby zaplatila sumu 25,--Eur, za strava platí sumu 200,--Eur mesačne x 6 to je 1.200,--Eur a za cestovné náklady sumu 120,--Eur x 6 = 720,--Eur, čiže jej minimálne náklady sú vo výške 2.180,--Eur. Je možné predpokladať, že za rok 2020 budú daňové povinnosti osoby povinnej platiť výživné vyššie, nakoľko jej stúpol plat, takisto je možné predpokladať vzhľadom na vek a zdravotný stav klientky, že táto zomrie a ona zostane bez zamestnania a príjmu. Okrem uvedeného navrhovateľ je spôsobilý zabezpečiť si živobytie vlastnou prácou, ktorej sa vyhýba a má k dispozícii majetok a to dve autá, ktoré používa len on. Zároveň má aj okrasné vtáčiky a psov, z ktorých má príjem a tieto môže speňažiť.

10. Dňa 21. septembra 2020 sa vo veci konalo posledné pojednávanie, ktorého sa zúčastnil navrhovateľ, neprítomná bola osoba povinná platiť výživné. Prítomný právny zástupca osoby povinnej platiť výživné. Súd preto rozhodol, že bude pojednávať v neprítomnosti osoby povinnej platiť výživné.

11. Navrhovateľ na pojednávaní uviedol, že pôžičky na strechu, ktoré má platiť osoba povinná platiť výživné sestre neplatí, pričom za 7 rokov zaplatila dokopy sumu 800,--Eur. Taktiež uviedol, že teraz mu suka vrhla 6 šteniatok, z toho 3 odpredal. Jedno šteniatko predával po 200,--Eur, jedno šteniatko dal za krytie, jedno daroval a jedno si nechal doma. Z uvedenými šteniatkami mal aj náklady za čipovanie, za jedno šteniatko zaplatil 10,--Eur, veterinárnu starostlivosť a odčervenie vo výške 100,--Eur a granule značky Eminent vo výške 45,--Eur. S vrhom šteniat mal rovnaké náklady ako príjmy. V záverečnej reči poukázal na to, že s osobou povinnou platiť výživné bol v manželstve 32 rokov, z toho 20 rokov živil on osobu povinnú mu platiť výživné. Ona mala obchod, do ktorého musel každý mesiac vkladať sumu 20.000,--SK t.j. 663,88 Eur. Nakoniec bola vždy v mínuse a svoje dlhy nevedela urovnať, preto ich urovnával on sám. Dôvodom rozvodu bol alkoholizmus osoby povinnej platiť výživné. On chcel pracovať a žiadal o zaradenie do evidencie uchádzačov o zamestnanie, avšak z evidencie bol úradom vyradený a to presne z dôvodu, že bol uznaný za invalidného. Chodil strážiť do H. L. v piatky, soboty a nedele, avšak uvedená spoločnosť skrachovala a prišiel o zamestnanie. Pokiaľ ide o pôžičky, ktoré uvádzala bývala manželka, tieto všetky sú klamstvom. Ona neplatí žiadnu pôžičku.

12. Právny zástupca osoby povinnej platiť výživné na pojednávaní uviedol, že trvajú na skutočnostiach, ktoré boli uvádzané v konaní. Majú za to, že navrhovateľ je schopný sa zamestnať a jeho invalidita nie je legitímna. V záverečnej reči uviedol, že žalobu považuje za nedôvodnú. Poukázal na to, že v samotnom rozsudku o rozvode manželstva sa neuvádzajú dôvody rozvodu. Pokiaľ by bola osoba povinná platiť výživné alkoholičkou, tak by nemohla vykonávať prácu v Rakúskej republike. Poukázal na to, že súdu boli preukázané náklady týkajúce sa jej osobnej potreby ako aj ostatné náklady. Z daného dôvodu žiadajú žalobu zamietnuť. Majú za to, že nedostatok príjmu na strane navrhovateľa nevznikol bez jeho vlastného zavinenia, teda nie sú dané dôvody na strane navrhovateľa na poskytnutie výživy osobou povinnou platiť výživné.

13. Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi ako aj výsluchom účastníkov konania a zistil nasledovný skutkový stav veci:

Manželstvo účastníkov konania bolo rozvedené rozsudkom č.k. 6Pc/1/2020-18 zo dňa 24. februára 2020.

14. Z oznámenia daňového úradu je zrejmé, že osoba povinná platiť výživné vykázala za obdobie roku 2019 základ dane z príjmov vo výške 10.320,--Eur, za rok 2018 sumu 2.584,-Eur, za rok 2017 sumu 3.284,--Eur. Navrhovateľ vykázal v roku 2019 základ dane z príjmov v výške 241,01 Eur a za rok 2018 základ dane z príjmov vo výške 301,47 Eur.

15. Z oznámenia úradu práce, sociálnych vecí a rodiny je zrejmé, že navrhovateľ ani jeho bývalá manželka nie sú vedení v evidencii uchádzačov o zamestnanie a takisto nepoberajú pomoc v hmotnej núdzi ani štátne sociálne dávky.

16. Z oznámenia sociálnej poisťovne je zrejmé, že navrhovateľ nie je poberateľom podpory v nezamestnanosti, nemocenských a úrazových dávok, poberá invalidný dôchodok v sume 148,40 Eur. Jeho bývalá manželka nie je poberateľkou podpory v nezamestnanosti, nemocenských a úrazových dávok, nepoberá žiaden dôchodok.

17. Z výpisu zo živnostenského registra je zrejmé, že navrhovateľ ukončil podnikateľskú činnosť k dňu 18.12.2008. Osoba povinná platiť výživné ukončila podnikateľskú činnosť ku dňu 30.09.2003.

18. Z rozhodnutia sociálnej poisťovne zo dňa 28. novembra 2019 je zrejmé, že invalidný dôchodok navrhovateľa sa zvýšil od 01. januára 2020 na sumu 148,40 Eur mesačne.

19. Z posudku vyhotoveného dňa 24. februára 2016 je zrejmé, že navrhovateľovi bola potvrdená trvajúca invalidita pre dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav, pričom jeho pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť je viac ako 40%. Miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť je 45% . Invalidita naďalej trvá od 23.02.2009. Invalidita vznikla v dôsledku choroby.

20. Z dokladov predložených osobou povinnou platiť výživné je zrejmé, že platí splátku úveru mesačne od januára 2020 vo výške 30,46 Eur, takisto od januára 2020 platí úver vo výške 70,01 Eur mesačne a poistenie vo výške 127,67 Eur mesačne.

21. Z príkazu na úhradu je zrejmé, že osoba povinná platiť výživné na zdravotné poistenie v Rakúsku zaplatila 09.07.2020 sumu 500,--Eur a rovnaký deň zaplatila aj sumu 100,--Eur bližšie neurčenému príjemcovi, pričom tvrdila, že ide o úhradu úveru za mesiace jún a júl 2020.

22. Zo zmluvy o splátkovom úvere zo dňa 26.01.2017 je zrejmé, že navrhovateľovi bol poskytnutý splátkový úver vo výške 3.300,--Eur, pri úrokovej sadzbe 13,90% ročne, pri výške splátky 54,88 Eur mesačne, ktorá je splatná k 6. dňu v kalendárnom mesiaci. Splatnosť prvej splátky bola dohodnutá dňa 06.03.2017 a konečnej splatnosti 06.02.2025. Úver sa zaviazal zaplatiť v 96 mesačných splátkach. Uvedený úver bol v zmysle článku II odsek 1 použitý na vyplatenie revolvingového úveru vo výške 165,97 Eur. V zmysle štandardných európskych informácií na získanie spotrebiteľského úveru je zrejmé, že nebolo potrebné uzavrieť poistenie alebo ďalšiu zmluvu o doplnkovej službe k úveru.

23. Dňa 26.01.2017 navrhovateľ uzavrel poisťovnú zmluvu pre prípad smrti alebo dožitia na garantovanú sumu pre prípad smrti 3.000,--Eur a pre prípad dožitia 2.004,26 Eur, pri mesačnom poistnom 22,72 Eur. Začiatok poistenia bol 01.02.2017 a koniec poistenia 01.02.2027.

24. Z daňového priznania osoby povinnej platiť výživné za rok 2019 vyplýva, že zo živnosti mala príjem vo výške 13.720,--Eur, pričom mala výdavky vo výške 3.400,--Eur. Základ dane teda bol vo výške 10.320,--Eur.

25. Z potvrdenia o odovzdaní finančných prostriedkov bolo zistené, že osobe povinnej platiť výživné bola v mesiaci október 2019 poskytnutá suma 567,--Eur + 127,--Eur za cestovné, v mesiaci november 2019 suma 1.134,--Eur + 120,-Eur za cestovné, za december 2019 suma 891,--Eur + 50,--Eur a 120,--Eur na cestovné. Za január 2020 dostala sumu 1.134,--Eur a 120,--Eur za cestovné, vo februári

2020 suma 1.134,--Eur a 120,--Eur za cestovné, v marci 2020 dostala sumu 1.134,--Eur a 120,--Eur za cestovné a v apríli 2020 dostala sumu 1.134,--Eur a 120,--Eur na cestovné.

26. Z faktúry č.XXXXXXX vyplýva, že osoba povinná platiť výživné zaplatila lesnému pasienkovému spoločenstvu za služby sumu 60,--Eur. Z faktúry č.XXXXXXXXXXX je zrejmé, že osoba povinná platiť výživné platila vodné v sume 25,15 Eur mesačne, ďalej zaplatila rozhlas a televíziu v sume 50,--Eur dňa 11.11.2019, 50,--Eur dňa 28.11.2019 a 27,--Eur dňa 27.02.2020. Taktiež platí za elektrinu mesačne sumu 87,--Eur.

27. Podľa ustanovenia § 72 ods. 1 Zákona o rodine, rozvedený manžel, ktorý nie je schopný sám sa živiť, môže žiadať od bývalého manžela, aby mu prispieval na primeranú výživu podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov.

28. Podľa ustanovenia § 72 ods. 2 Zákona o rodine, ak sa bývalí manželia nedohodnú, určí rozsah príspevku na výživu na návrh niektorého z nich súd. Prihliadne pritom aj na príčiny, ktoré viedli k rozvratu vzťahov medzi manželmi.

29. Podľa ustanovenia § 72 ods. 3 Zákona o rodine, príspevok na výživu rozvedeného manžela možno priznať najdlhšie na dobu piatich rokov odo dňa právoplatnosti rozhodnutia o rozvode. Súd môže výnimočne túto dobu predĺžiť, ak rozvedený manžel, ktorému súd príspevok priznal, nie je z objektívnych dôvodov schopný sám sa živiť ani po uplynutí tejto doby, najmä ak ide o toho manžela, ktorému bolo v konaní o rozvod manželstva zverené do osobnej starostlivosti dieťa s dlhodobou nepriaznivým zdravotným stavom, alebo o manžela, ktorý má sám dlhodobou nepriaznivým zdravotným stavom vyžadujúci sústavnú opateru.

30. Podľa ustanovenia § 75 ods. 1 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

31. Podľa ustanovenia § 75 ods. 2 Zákona o rodine, výživné nemožno priznať, ak by to bolo v rozpore s dobrými mravmi; to neplatí, ak ide o výživné pre maloleté dieťa.

32. Podľa ustanovenia § 76 ods. 1 Zákona o rodine, výživné sa platí v pravidelných opakujúcich sa sumách, ktoré sú zročné vždy na mesiac dopredu.

33. Podľa ustanovenia § 77 ods. 1 Zákona o rodine, právo na výživné sa nepremlčuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov spätne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

34. Podľa ustanovenia § 78 ods. 1 Zákona o rodine, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa menia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

35. Podľa opatrenia Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny č.174/2020 suma životného minima na dospelú osobu je 214,83 Eur.

36. Zánikom manželstva zaniká aj vzájomná vyživovacia povinnosť medzi manželmi, ktorá má manželom zabezpečiť rovnakú životnú úroveň. Pokiaľ po rozvode manželstva jeden z manželov nie je schopný sám sa živiť, tak bývalému manželovi vznikne právo na zabezpečenie primeranej výživy. Neschopnosť sám sa živiť môže vyplývať zo subjektívnych alebo objektívnych skutočností na strane oprávneného. Medzi subjektívne patrí zlý zdravotný stav, žiadna kvalifikácia alebo jej strata v dôsledku dlhodobej absencie zo zamestnania z dôvodu výkonu osobnej starostlivosti o maloleté dieťa do 3 rokov veku, resp. staršie dieťa, ak si vyžaduje nepretržitú opateru, alebo faktická nemožnosť umiestniť dieťa do zariadenia poskytujúceho dennú starostlivosť v danom mieste alebo faktická nemožnosť nájsť si zamestnanie v danom mieste zodpovedajúce jeho fyzickým a duševným schopnostiam. Schopnosť bývalého manžela živiť sa sám sa však neodvodzuje len od jeho skutočných a potenciálnych

zárobkových možností, ale aj od jeho majetkových pomerov. Dôvodom pre priznanie príspevku však nemožno považovať rozdiel životnej úrovne bývalých manželov po rozvode, ani tá skutočnosť, že navrhovateľovi klesla životná úroveň oproti obdobiu pred zánikom manželstva a ani to, že svojou vlastnou prácou nedokáže zarobiť dostatok prostriedkov na uspokojovanie potrieb v rozsahu ako počas trvania manželstva. Jedinou relevantnou skutočnosťou je len fakt, že bývalý manžel nie je schopný sám sa primerane živiť. Životná úroveň bývalých manželov sa neskúma ani neporovnáva. Dokazovanie sa obmedzuje len na porovnanie možností, schopností majetkových pomerov a primeraných potrieb, t.j. koľko oprávnená osoba mesačne potrebuje hrať na zabezpečenie svojej primeranej výživy ako aj schopnosti druhého manžela túto výživu poskytnúť.

37. V konaní bolo preukázané, že navrhovateľ je invalidným dôchodcom, pričom jeho jediným príjmom je invalidný dôchodok vo výške 148,40 Eur mesačne. Invalidita navrhovateľa bola zo strany bývalej manželky a jej právneho zástupcu počas konania spochybňovaná, avšak bývalá manželka nepredložila súdu žiaden doklad svedčiaci o tom, že jej manžel je schopný akejkoľvek práce tak, ako to tvrdila. Napriek svojim vyjadreniam, že vie zabezpečiť účasť svedkov, ktorí preukážu schopnosť navrhovateľa vykonávať aj ťažkú prácu napriek svojmu zdravotnému postihnutiu, nielenže týchto svedkov nezabezpečila, ale ich v konaní ani neoznačila. Naopak samotný navrhovateľ súdu predložil lekársky posudok zo dňa 24. februára 2016, z ktorého jednoznačne vyplýva, že má mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť vo výške 45%. Počas celého konania navrhovateľ poukazoval na to, že v minulosti pracoval ako vrátnik, pričom došlo k zániku firmy a teda aj k strate zamestnania a od uvedenej doby si zamestnanie nevedel nájsť. Túto skutočnosť potvrdila aj jeho bývalá manželka. V čase vedenia konania súd lustráciou vo voľných pracovných miestach v obvode banskobystriického kraja nezistil ponuku takej práce, ktorá by vyhovovala zdravotným problémom navrhovateľa. Keďže osoba povinná platiť výživné v konaní nepreukázala, že invalidita navrhovateľa ho neobmedzuje vo výkone práce, súd uveril tvrdeniam navrhovateľa, že nie je schopný si vzhľadom na svoj zdravotný stav a ponuku na trhu práce adekvátnu prácu nájsť. Z daného dôvodu spiera predpoklady pre priznanie primeranej výživy. Primeraná výživa má predstavovať viac ako len náklady na stravovanie. Ide predovšetkým o náklady na uspokojovanie nevyhnutných životných potrieb odôvodnených vekom, zdravotným stavom, spôsobom života a podobne. Príspevok na výživu rozvedeného manžela sa však odlišuje od povinnosti manžela navzájom sa vyživovať za trvania manželstva, kedy zásadne má byť životná úroveň manželov rovnaká. Navrhovateľ sa domáhal určenia výživného vo výške 200,--Eur mesačne, pričom za odôvodnené potreby nevyhnutné k živobytiu pokladal úver, ktorý zobral v čase trvania manželstva na rekonštrukciu kúrenia vo výške 65,34 Eur + 22,72,--Eur poisťné, telefón vo výške 32,01 Eur, pevnú linku vo výške 20,--Eur, inkaso vo výške 120,--Eur, palivové drevo vo výške 1.200,--Eur, lieky vo výške 10,--Eur a strava vo výške 150,--Eur. Medzi opodstatnené výdavky navrhovateľa súd pokladal náklady na inkaso, palivové drevo, lieky a stravu. Z vykonaného dokazovania bolo zistené, že telefón vo výške 32,01 Eur ako aj pevnú linku vo výške 20,--Eur uhrádza osoba povinná platiť výživné, taktiež inkaso je uhrádzané osobou povinnou platiť výživné v 1-ici teda v sume 60,--Eur. Pokiaľ ide o náklady na kúpu dreva na vykurovanie vo výške 1.200,--Eur, bolo preukázané, že navrhovateľ vynaložil na drevo len sumu 300,--Eur. Teda nevyhnutné výdavky na strane navrhovateľa predstavujú celkovú výšku 95,- Eur (t.j. inkaso vo výške 60,- Eur + lieky vo výške 10,- Eur + drevo 300,- Eur/12 mesiacov = 25 Eur) + strava. Rovnako má navrhovateľ náklady súvisiace s platením úveru, ktorý zobrali s manželkou spoločne, pričom manželka mu na úhradu úveru neprispieva. V konaní bolo preukázané, že navrhovateľ je chovateľom psov ako aj rôzneho druhu vtáctva. Je potrebné konštatovať, že aj napriek tomu, že vlastní väčšie množstvo vtákov, nebolo preukázané, že tieto aj odpredáva. Na druhej strane však bolo preukázané, že jeho suka vrhla 6. šteniatok, z ktorých 3 šteniatka odpredal za sumu 200,--Eur, t.j. zarobil sumu 600,--Eur. Aj napriek tomu, že uvedené šteniatka dal začipovať, pričom jedno čipovanie stojí 10,--Eur (t.j. 60,--Eur) a zároveň zaplatil za veterinárnu starostlivosť a odčervenie sumu 100,--Eur a granule vo výške 45,--Eur, navrhovateľ mal výdavky len vo výške 205,--Eur, čiže dosiahol z predaja šteniatok aj príjem vo výške 395,--Eur. Teda jeho mesačný príjem z predaja šteniatok je 32,92 Eur t.j. 600,--Eur - 205,--Eur ÷ 12 mesiacov = 32,92 Eur mesačne. Súd nezohľadnil náklady súvisiace s platením poisťiek za motorové vozidlá ako ani náklady súvisiace s chovom vtáctva a psov, pretože nejde o nevyhnutné náklady potrebné pre živobytie. Pokiaľ navrhovateľ má záľubu v chove vtáctva a psov, musí si nájsť finančné prostriedky na zabezpečenie ich chovu, pričom nemôže žiadať od manželky, aby finančne prispievala aj na jeho hobby, nakoľko jej táto povinnosť zo zákona nevyplýva. Súd nebral do úvahy ani poisťku pre prípad dožitia, ktorú platí vo výške 22,72 Eur, pretože nebolo preukázané, že uzavretie zmluvy o úvere bolo podmienené uzavretím poisťnej zmluvy. Povinnosť poistenia nevyplýva zo zmluvy, pretože zo samotných informácií

k poisťnej zmluve je zrejmé, že na získanie spotrebiteľského úveru sa nevyžaduje uzavretie žiadnej doplnkovej služby.

38. Naopak súd sa musel zaoberať aj schopnosťou bývalej manželky poskytnúť primeranú výživu bývalému manželovi t.j. navrhovateľovi, pričom súd v konaní zistil, že v roku 2020 manželka dosahovala hrubý príjem vo výške 1.143,--Eur + 120,--Eur za cestovné. Súd zohľadnil výdavky na strane osoby povinnej platiť výživné vo výške 500,--Eur za zdravotné poistenie, čo predstavuje sumu 41,66 Eur mesačne. Takisto výdavky na kúrenie ročne vo výške 260,--Eur t.j. 21,66 Eur mesačne (260,- Eur/12 mesiacov = 21,66 Eur). Zároveň bolo preukázané, že platí inkaso v 1-ci a to 60,--Eur mesačne a má pôžičky vo výške 30,46 Eur a 70,01 Eur, rovnako platí poisťné vo výške 127,67 Eur. Osoba povinná platiť výživné hradí aj telefón Orange vo výške 30,--Eur + 20,--Eur za pevnú linku ako aj poplatok za Skylink ročne vo výške 69,90 Eur t.j. 5,82 Eur mesačne. Celkové mesačné náklady na strane osoby povinnej platiť výživné sú vo výške 407,29 Eur. Z daňového priznania bolo preukázané, že v roku 2019 osoba povinná platiť výživné deklarovala príjem od všetkých zamestnávateľov vo výške 13.720,-Eur a výdavky vo výške 3.400,--Eur teda jej čistý príjem bol 10.320,--Eur, čo predstavuje 860,--Eur mesačne. Po odrátaní nákladov na strane osoby povinnej platiť výživné jej ostane suma 452,71 Eur (860,- Eur - 407,29 Eur = 452,71 Eur). Súd nezohľadnil náklady súvisiace s cestovnými nákladmi, nakoľko bolo preukázané, že tieto náklady sú jej preplácané zo strany zamestnávateľa. Zároveň neboli zohľadnené ani náklady súvisiace s oblečením, obuvou, hygienickými potrebami a kultúrnymi potrebami, pretože tieto súdu neboli preukázané. Rovnako súd neprihliadol ani na pôžičku zo strany švagrinej, keďže jej neplatenie bolo účinné rozporované zo strany navrhovateľa, pričom osoba povinná platiť výživné neposkytla súdu iné argumenty ani nepreukázala opak.

39. Súd po zohľadnení všetkých relevantných skutočností dospel k právnomu záveru, že navrhovateľ preukázal zákonný nárok na priznanie príspevku na výživu rozvedeného manžela, pretože je invalidným dôchodcom, ktorý si pre svoje zdravotné postihnutie a ponuku na trhu práce nie je schopný nájsť si vhodnú prácu a jeho jediným zdrojom príjmu je čiastočný invalidný dôchodok, ktorý poberá od 23.02.2009 v aktuálnej výške 148,40 Eur. Zároveň vlastní len nehnuteľnosť, v ktorej má svoje bydlisko. Naopak osoba povinná platiť výživné disponuje dostatočným množstvom finančných prostriedkov, z ktorých je schopná vyživovať bývalého manžela. Rozsah vyživovacej povinnosti medzi rozvedenými manželmi je obmedzený v tom smere, že rozvedený manžel za splnenia ostatných zákonných podmienok má nárok len na nutnú výživu. Z dokazovania bolo preukázané, že náklady na strane navrhovateľa predstavujú sumu 95,--Eur + strava, rovnako sám platí úver, ktorý si bral spoločne s bývalou manželkou vo výške 54,88 Eur mesačne. Počas vykonaného dokazovania nebolo osobou povinnou platiť výživné rozporované, že tento úver bol braný za účelom prerobenia nehnuteľnosti, ktorej sú obaja vlastníkami a teda došlo k zveľaďovaniu nehnuteľnosti v prospech tak navrhovateľa ako aj bývalej manželky. V konaní bolo taktiež preukázané, že úver je hradený výlučne zo strany navrhovateľa. Keďže výšku tohto úveru musí navrhovateľ hradiť sám, súd je toho názoru, že vzhľadom na fakt, že úver bol braný v prospech oboch účastníkov konania, tak polovicu výšky tejto splátky by mala hradiť osoba povinná platiť výživné ako príspevok na výživu rozvedeného manžela, pretože navrhovateľ má o polovicu tejto splátky poníženú svoju majetkovú situáciu potrebnú na zabezpečenie svojich nevyhnutných potrieb.

40. Súd zohľadnil aj tú skutočnosť, že samotný návrh na rozvod manželstva podal navrhovateľ, avšak v konaní o rozvod manželstva bolo nepochybne preukázané samotnou osobou povinnou platiť výživné, že zvykne popíjať, čo je jej jediná možnosť v mieste trvalého bydliska, keďže tam nie je iný spôsob trávenia voľného času. Pokiaľ právny zástupca poukazoval na to, že osoba povinná platiť výživné nie je alkoholičkou, pretože musí chodiť opatrovať a tento fakt nevyplýva ani zo samotného rozsudku o rozvode, v tomto smere je potrebné poukázať, že išlo o skrátenú formu rozsudku, pričom samotná osoba povinná platiť výživné v konaní o rozvod priznala, že nadmieru, v čase keď je doma na dvojtyždňovom turnuse požíva alkohol, čo bolo aj dôvodom rozvratu manželstva. Samotné tvrdenie, že alkohol požíval aj navrhovateľ bolo uvádzané aj v konaní o rozvod, avšak v rozvodovom konaní bolo preukázané, že navrhovateľ požíval alkohol pred vyše 20-imi rokmi, pričom bol aj na liečení a v súčasnosti alkohol už nepožíva. Na základe uvedeného je v zásade s dobrými mravmi, aby osoba povinná platiť výživné, ktorá zapríčinila rozvrat manželstva v primeranej miere prispievala na výživu rozvedeného manžela a to do výšky životného minima v sume 214,83 Eur, ktorá je podľa súdu primeraná na krytie všetkých nevyhnutných nákladov navrhovateľa. Keďže navrhovateľ poberá invalidný dôchodok vo výške 148,40 Eur a zároveň má príjem aj z predaja psov, čo predstavuje sumu 32,92 Eur mesačne, dosahuje mesačný príjem vo výške 181,32 Eur. Rozdiel medzi sumou životného minima a jeho príjmom je vo výške 33,51

Eur (t.j. 214,83 Eur - 181,32 Eur = 33,51 Eur). Zároveň jeho manželka, vzhľadom na to, že išlo o spoločný úver je povinná platiť polovicu úveru vo výške 27,44 Eur, výška výživy rozvedeného manžela tak predstavuje sumu 60,95 Eur (t.j. 33,51 Eur + 27,44 Eur = 60,95 Eur). Súd je toho názoru, že z takejto výšky výživného budú kryté nevyhnutné potreby na strane navrhovateľa. Súd v tomto smere poukazuje na to, že výživné rozvedeného manžela nemá byť vo výške rovnajúcej sa životnej úrovni druhého manžela, ide len o úhradu nevyhnutných výdavkov, ktoré potrebuje navrhovateľ k svojmu živobytiu. Pokiaľ dôjde k zmene pomerov, tak na strane navrhovateľa po vyporiadaní BSM resp. na strane osoby povinnej platiť výživné, ktorá ako sama tvrdí, že môže prísť kedykoľvek o prácu, alebo sa jej zníži príjem, takáto zmena môže byť dôvodom na podanie nového návrhu na zmenu výšky výživného. Súd rozhodol podľa stavu v čase vydania rozhodnutia a teda v danom čase navrhovateľka deklarovala príjem v čistom vo výške 860,- Eur, naopak príjem navrhovateľa bol minimálny vo výške 148,40 Eur. Z uvedeného je zrejmý zjavný nepomer v zárobkových možnostiach na strane navrhovateľa aj s poukazom na to, že on sám nie je schopný si zabezpečiť iným spôsobom finančné prostriedky na krytie svojich základných nevyhnutných potrieb. Z daného dôvodu súd zaviazal bývalú manželku povinnosťou prispievať na výživu rozvedeného manžela sumou 60,95 Eur. (výrok I)

41. Súd návrh prevyšujúci sumu 60,95 Eur zamietol z dôvodu, v tejto časti nepovažoval návrh za dôvodný. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že navrhovateľovi postačuje na zabezpečenie nevyhnutných potrieb suma životného minima, z ktorej súd aj pri rozhodovaní vychádzal.

42. O trovách konania súd rozhodol v zmysle ustanovenia § 52 CMP, podľa ktorého každý z účastníkov si hradí trovy konania sám a preto žiadnemu ani nárok na ich náhradu nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici (§ 357 písm. d/CSP, § 362 ods. 1 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis. Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania. (§ 127 ods. 1 a 2 CSP)

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). (§ 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
  - b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
  - c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
  - d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
  - e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
  - f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
  - g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
  - h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.
- (§ 365 ods. 1 CSP)

Podľa § 62 ods. 1, 2 CMP je odvolanie možné odôvodniť aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci. Odvolacie dôvody možno meniť a dopĺňať až do rozhodnutia o odvolaní.

Podľa § 63 CMP v odvolacom konaní možno uvádzať nové skutkové tvrdenia a predkladať nové dôkazné návrhy.

Podľa § 64 CMP zmena návrhu na začatie konania je v odvolacom konaní prípustná.

Podľa § 65 CMP odvolací súd nie je viazaný rozsahom odvolania vo veciach, v ktorých možno začať konanie aj bez návrhu.

Podľa § 66 CMP odvolací súd nie je odvolacími dôvodmi viazaný.

Podľa § 67 CMP na vady konania pred súdom prvej inštancie prihliada odvolací súd, len ak mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

Podľa § 44 CMP, rozsudky o výživnom sú vykonateľné doručením.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné súdne rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na výkon exekúcie podľa osobitného zákona (zák. č. 233/1995 Z.z.).